

РЕШЕНИЕ

№ 2281

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 24.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7346** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. Х., гражданин на И., срещу решение № УП-391/01.08.2011г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл. 75, ал. 1, т.2 и 4 от ЗУБ му е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е издадено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Административният орган бил игнорирал факта, че причините да напусне страната са свързани с наличието на заплахата за неговите живот, сигурност и свобода. Позовава се на подробно изложените причини, поради които изпитва основателен страх от преследване в страната на произход. Твърди, че ако се върне в И. отново ще започнат страховете му и всеки момент може да бъде убит. Обосновава противоречие на решението с чл.8 и 9 от ЗУБ. Случаите на заплахи и убийства в И. били ежедневие и никой не е в състояние да противодейства на военните групировки, които обстоятелства не били изследвани от страна на административния орган. . Поддържа се, че при издаване на решението административният орган неправилно тълкува и прилага нормата на чл. 9 от ЗУБ и възприетото задължително тълкуване на чл. 15 буква „в” от Директива 2004/83/ЕО. Изтъква, че цитираната разпоредба от общностното право касае не насилие, насочено спрямо личността на търсещия закрила, а заплахата на личността поради ситуация на безогледно насилие, което означава, че липсва личен

елемент или степен на персонализация, съобразно които да се преценява заплахата и необходимостта от закрила. Позовава се и на Решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности по дело № С-465/ 07 г., в чиито мотиви съдът изрично е приел, че молителят за субсидиарна закрила /хуманитарен статут/ не е необходимо да доказва, че е индивидуално застрашен в страната си на произход по причини и фактори, произтичащи от личните му обстоятелства. Твърди се, че обжалваното решение е постановено в нарушение на чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ, както и на чл.35 и чл.36 от АПК. Отказът на органа бил немотивиран с фактите от историята му – смъртта на сестра му и двамата му братя, показва липсата на сигурност в И. и на възможност да се живее спокойно там. Позовава се на практика на ВАС. Цитираната в решението информация като изготвена от самия орган не била обективна. Искането до съда е за отмяна на решението като незаконосъобразно и да се укаже на административния орган да постанови решение, с което да предостави на бежанеца бежански или хуманитарен статут. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя подчертава, че е общоизвестен факта, че има наличие на въоръжен конфликт в И. и животът на жалбоподателя е застрашен. Иска жалбата да бъде уважена предвид събраните по делото материали и доказателства, както и с оглед на посочената практика на ВАС. Жалбоподателят прави лично изявление, че отговаря на условията за статут на бежанец и хуманитарна закрила.

Ответникът - Председателят на ДАБ при МС не изразява изрично становище в заседанието, в което е даден ход на делото по същество.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна се установява следното:

Началото на административното производство е поставено с молбата на чужденеца от 15.11.2010г. вх. № 1666 по описа на ДАБ. Желанието за предоставяне на статут е потвърдено пред длъжностно лице при ДАБ на 15.11.2010 г., когато е съставен регистрационен лист. Същия ден Х. А. Х. е запознат чрез писмени указания на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Обстоятелството, че той подава първата си молба за закрила е констатирано при проверката в системата Е.. Съгласно декларираните и отразени в регистрационен лист данни, жалбоподателят е иракски гражданин, арабин по етническа принадлежност, [дата на раждане] в [населено място], по религия сунит, без образование, свободна професия, говорещ арабски, неженен, без деца. На 15.11.2010 г. на чужденеца е връчена покана за интервю за установяване самоличността, националността и маршрута на пътуване. Същото е проведено на 16.11.2010 г. Х. описва напускането си на И. на 01.09.2010г. легално, за С., с автобус. В Д. работил 1 месец, след което напуснал нелегално С. за Турция, откъдето трафикант го закарал до Б., където на границата на 08.10.2010г. е заловен.

С решение № 2213/29.11.2010г. на решаващ орган при ДАБ, връчено на Х. А. Х. на 08.12.2010г., е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б. на молителя. На 16.12.2010г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от арабски език, е провел интервю с чужденеца, в което излага, че не членува в пол.партия, организация или групировка. Когато С. бил на власт арестували двамата му братя, че не искали да станат членове на БААС, затворили ги в затвора А. Г., измъчвали ги, водили ги на

подписка, не ги оставили на спокойствие и затова избягали в Ш. през 1995г. На въпрос дали лично са го заплашвали, разказва за събития случили се през 2008г., че не можел да работи спокойно, притеснявал се за живота си. При посещение до леля си двама маскирани го пресрещнали на улицата, знаели името му, имената на братята му, казали че трябва да бъде убит, защото не е член на БААС. Втори път го срещнали отново двама маскирани мъже на пазара и поискали обяснения защо не ги слуша след като два пъти му казвали и на третия път ще го убият. Сочил, че през 2009г. убили братовчедата му О. в квартала, където живеел докато се разхождал с мотора си, една кола спира и го застреляли, без да знае причината. Искал да получи закрила в Б., за да живее спокойно. На въпрос защо чак през 2008г. го заплашили отговаря, че са чакали подходящото време, убивали хора, които не са били членове на БААС. Не посочва други заплахи на това интервю.

Интервю с оспорващия е проведено и на 04.01.2011г., в рамките на което той е изложил по-подробен разказ за живота си в И.. Роден през 1973г., мюсюлманин, сунит. Членуването в партия БААС било задължително по време на управлението на С. Х., но нито той нито семейството му били членове на тази партия. Отново разказва за братята си, тяхното задържане, принуждаване да станат членове на БААС, бягството им от И., това че семейството му имало много проблеми заради тях в продължение на 15г. – разпитвали ги от Държавна сигурност, идвали и в дома им да разпитват, заплашвали баща им, трудно било намирането на работа, не можел да продължи да учи заради бягството на братята си и защото не станал член на БААС. Последно преди да дойде в Б. живеел в [населено място], в[жк], където живеел с майка си, баща си и сестра си, като след смъртта на родителите му сестра му се омъжила и заживяла със съпруга си в този дом и досега живеела там с мъжа си. В този квартал на [населено място] били повече сунити, но имало и шиити, битувала омраза между съседите, шиитите искали да изгонят от квартала сунитите, искали да ги принудят да напуснат, заплашвали, че ако не напусне квартала ще го убият. Последните заплахи не споделил на първото интервю, защото бил много притеснен за съдбата си. Описва отново подробно историята си от напускането на И. и пристигането в Б.. Разказва заплашването от двама души на пазара на 01.09.2009г., при което след като разбрали че е сунит, му казали, че има една седмица да напусне страната. Това било втората заплаха, след тази в центъра при която знаели кой е, братята му, баща му с предупреждението да напусне И., ако му е мил живота. Времето между първата и втората заплаха било 1 месец. След втората заплаха се изплашил и напуснал страната след около седмица, защото се страхувал, че ще го убият. Тази заплаха била и конкретният повод да напусне И.. На въпрос оказвано ли е насилие върху него лично сочи, че не са го изтезавали и били, а насочили пистолет, когато го заплашили. Не знаел от кого са заплахите, натрупало се насилие срещу него и семейството му, предполага, че проблемите му са заради това, че не приел да стане член на партията БААС. Не потърсил помощ от полицията, защото не виждал никакъв смисъл, не можели да му помогнат по никакъв начин. Страхува се и мисли, че ако се върне в страната си ще го убият. Конкретното му искане е за получаване на закрила.

Към административната преписка са приложени две справки на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ за състоянието на сигурността в И. (и л.21 и л.14), като втората е от 30.03.2011г. В справките са цитирани оценките за състоянието на сигурността в Б. и Централен И. на различни организации и държави. Според някои от тях – Международен комитет на Ч. кръст, Мисията на ООН за подпомагане на И., Д., Б. - в И. липсва ред и законност,

населението е поставено в позицията на потенциална жертва, положението не е стабилно. Според преобладаващата част от оценките обаче ситуацията в И. и в частност в Б. като цяло се подобрява. „Инцидентите, свързани със сигурността остават на най-ниско ниво от последните 5 години, като напредъкът в подобрението на сигурността остава стабилен“ – Доклад на Министерството на отбраната на САЩ. Инцидентите през 2010г. са намалели с 45% спрямо 2008г., а спрямо 2009г. 14%. Според цитирани в справката статистически данни на ВКБООН през 2010г. са се завърнали доброволно 59510 иракски граждани, от които 8680 бежанци. Според Шведския миграционен борд И. е в състояние да осигури закрила на гражданите си, ситуацията се е подобрила значително, налице е намаление на сектантското насилие, религиозните милиции са ограничили действията си, „Ситуацията на сигурност за сунитите в Б.“ - (какъвто е молителят) – „се е подобрила, повишени са възможностите на полицията. Няма индикации, че иракската власт не желае или че ѝ липсват възможности да предостави закрила на конкретни лица, които се опасяват от преследване на религиозни милиции“. Напредъкът се отчита и от А. и Германия, донякъде и от О. К.. Цитирани са съдебни решения - на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) от 2009г., според което въпреки несигурността, положението „не е толкова сериозно, че само по себе си да е нарушение на чл.3 от Европейската конвенция за правата на човека“, и на Висшия трибунал (Камера по миграция и убежище) на О. К. от 2010г., според което не са „налице фактически основания, които да предполагат, че всяко гражданско лице, което се завърне в И. би било изложено на риск от тежки посегателства единствено и само поради неговото присъствие в И.“, „възможно е да се обмисли вътрешно преселване“, „за обикновения гражданин няма реален риск от преследване по смисъла на конвенцията“, насилието наистина е „неприемливо високо, но преобладаващата част от насилието е насочена срещу лица със специфични характеристики“. В справката е изложено и становище на Б. за основания за предоставяне на субсидиарна закрила на кандидати, произхождащи от централните провинции на И., сред които Б..

След изясняване на бежанската история и на основание приложените по делото справки за ситуацията в И., интервюиращият орган е изготвил становище до председателя на ДАБ рег. № УП 4568/ 14.02.2011г., в което мотивирано предлага бъде отказано предоставянето на закрила, тъй като не е установено наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.

С обжалваното решение на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ председателят на ДАБ при МС е отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на ЗУБ на жалбоподателя. Мотивирал се, че не са налице материално - правните предпоставки за уважаване на молбата на чужденеца за предоставяне на закрила, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Органът след като прави анализ на твърденията на молителя в трите интервюта ги намира противоречиви, непоследователни и затова недостоверни, от което заключава, че молителят не е имал причина да напусне държавата си, липсват основателни опасения за сигурността му, не е налице преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, поради което искането на молителя за предоставяне на бежански статут е неоснователно. По отношение искането за хуманитарен статут в решението е обсъдена

информацията в приложените справки за подобряване състоянието на сигурността в И. и е прието, че нивото на насилие в И. не е такова, което съотнесено към личните причини на молителя да обуслови предпоставките за хуманитарен статут. Изводът, касаещ приложението на чл.9, т. 3 от ЗУБ – реална опасност от тежки посегателства като тежки и лични заплахи срещу живота или личността на търсещия закрила като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, е за липса на реален риск от тежки посегателства по чл.9, ал.1 от ЗУБ.

Решение № 391/ 01.08.2011 г. на председателя на ДАБ е съобщено на Х. А. Х. с участието на преводач на 05.08.2011г. Жалбата, по която е образувано делото, е депозирана в администрацията на ответника на 17.08.2011г. от адресата на отказа и е допустима.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от активно легитимирано лице и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ – председателя на ДАБ – МС, който е орган с правомощията да взема решение относно молбите за предоставяне на статут в общото производство по ЗУБ - чл. 75, ал. 1.

При издаването е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорващия е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в РБ, проведено е интервю с кандидата на разбираем от него език (арабски език). В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на ДАНС по подадената от чужденеца молба за закрила, в което е изразено становище, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБългария на молителя, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и целта му. Съображенията са следните:

Р. Б. предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Според чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. При това не е достатъчно подобен вид преследване да е характерно за дадената страна поначало, преследването трябва да е било насочено конкретно спрямо търсещото закрила лице. Затова и твърденията на всяко търсецо закрила лице следва да се ценят конкретно и строго индивидуално. В този смисъл са изложени подробни съображения в насоки достъпни на интернет - страницата на ВКБООН (www.unhcr.org), отнасящи се именно за търсеци закрила лица от И..

Подобен вид преследване, като описаните в горния абзац, не може да не остави дълбока следа в паметта на преследвания, то предполага конкретни, непротиворечиви, ярки и подробни спомени от преживените събития. Предполага също основателен и силен страх у молителя тези събития да не се повторят при връщане в страната на произход.

В конкретния случай е налице противоречие в бежанската история и конкретно причините за търсене на закрила от една страна между изложеното в производството пред органа и в съдебното производство и от друга страна изложеното от молителя на интервютата.

На интервютата жалбоподателят разказва, че двамата му братя са напуснали И. и са заминали за Ш. през 1995г., на други места сочи „80-те години“, също и „преди 30 години“, като и че и до днес живеели и имали семейства в Ш.. В интервютата споменава сестра, която се омъжила и заедно със съпруга си заживяла с тях в дома им. Същевременно в жалбата си сочи „за смъртта на братята си представих два броя актове за смърт, които не са били обсъдени в детайли от страна на административния орган“ и „самият факт, че сестра им изагин и за семейството ми няма никаква сигурност в И...“. Такива обстоятелства, каквито се навеждат в жалбата не се твърдят на проведените интервюта в производството пред ДАБ. Това разколебава достоверността на бежанската история и конкретно твърдените лични причини за напускане на страната.

Противоречиво и логически необосновано е описанието на наведените в различните интервюта заплахи. Основанието на описаните две заплахи на първите две интервюта се свързва с двамата братя на жалбоподателя и нечленуването в БААС. Следва да се сподели заключението от анализа на органа за нелогичност на заплахите, свързани с братята му поради това, че от причината за отправянето им (отказа да членуват в БААС и напускането им на И.) е изтекъл много дълъг период от време, което прави не много вероятно отправящият сериозни заплахи да чака толкова дълго, за да осъществи целта си. Основателен е и доводът, че заплахите за нечленуване в БААС се сочат като получени през 2008г.-2009г., а тогава е известно, че режимът на партия БААС не е на власт и точно бившите членове на тази партия са преследвани, а не тези, които не са искали да станат нейни членове. Показателно е и че едва на третото интервю молителят допълва описанието на заплахите спрямо него и със заплахи от съседите му заради религиозната принадлежност на сунит.

Всички изложени по-горе противоречия и несъответствия правят представената от молителя бежанска история непоследователна и съответно недостоверна, така че описваните факти и обстоятелства да обуславят наличието на реални заплахи, относими към предоставяне на бежански статут. С оглед това правилно в мотивите на решението си председателят на ДАБ е приел, че за молителя не се установяват основания за предоставяне на бежански статут – от бежанската му история не може да се направи обосновано заключение за основателна причина да изпитва опасения за сигурността и правата си по изброените в чл.8, ал.1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Същото и за преценката (към съответния момент), че няма да бъде преследван по смисъла на чл.8, ал.4 от закона в държавата си и няма

основания да се предложи, че би бил преследван в държавата си на произход поради някоя от изложените по чл.8, ал.1 от ЗУБ причини, което води до основателност на крайния извод да му бъде отказано предоставянето на статут на бежанец.

По отношение искането за предоставянето на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ съдът намира следното:

Молителят не е обосновал такива твърдения, които да могат да бъдат подведени под някои от хипотезите на чл.9, ал.1 (молителят в държавата на произход е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт) и ал.8 (други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците) от ЗУБ и не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне такъв статут. Първо - както е изложено по-горе бежанската история на чужденеца е противоречива и неосъотносима към изброените предпоставки. От това следва извода, до който е достигнал и органът, че не може да се приеме, че чужденецът е напуснал страната си на произход и не може да се завърне в нея по посочените в чл.9, ал.1, т.1-3 от ЗУБ причини-смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. От бежанската история не се обосновава и друга причина от хуманитарен характер по смисъла на чл.9, ал.8 от закона.

Второ – от събраната в производството и цитирана по-горе информация за положението в И., преценена заедно с личното положение на молителя, също може да се направи извод, че то не е такова, че да предполага само по себе си предоставянето на хуманитарен статут като се предполага за молителя тежки и лични заплахи срещу живота или личността му (счита се за установено наличието на такива): степента на безогледно насилие в И. не достига толкова високо ниво, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в И., поради самия факт на присъствието си на територията на И. се излага на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи срещу живота или личността му (аргумент от решение от 17 февруари 2009г. на СЕО по дело № С-465/2007г. и анализ на данните от справките за И.). Повечето от посочените в приложените справки относно състоянието на сигурността в [населено място], И. държавни институции и организации (Министерство на отбраната, Държавен департамент и Служба за изследвания на К. на САЩ, Шведски миграционен борд, донякъде федералните служби по убежище на А. и Германия и О. кралство) като отчитат нестабилното положение в И. и съществуващите актове на въоръжено насилие в тази страна в различни форми (самоубийствени атентати, целенасочени убийства на високопоставени служители, отвличания и други) същевременно отчитат и значително подобряване на положението в тази страна в сравнение с предходни години и че това е трайна тенденция. Цитирани са данни за намаляване на инцидентите почти два пъти (в сравнение с 2008-2009г.) и данни

на ВКБООН за завърнали се доброволно в И. 59 510 иракчани, сред които и над 8,000 бежанци в европейските държави. Втората справка, на която се е позовал административният орган е от 30.03.2011г. (л.16) , а решението е постановено на 01.08.2011г., поради което същата е сравнително актуална за преценката. В нея се изброяват подбрани различни публично достъпни и то авторитетни източници на информация, поради което съдът намира справките за обективна. Разгледана в цялост справочната информация за състоянието в И. навежда на извод за тенденция към подобрене (в сравнение с предходен тежък период), макар и все още с характеристики на нестабилност и терористични актове и като цяло само по себе си положението в тази страна не обосновава предоставяне на хуманитарен статут на всяко цивилно лице независимо от личната му история.

По горните съображения настоящият съд намира, че обжалваното решение № 391/01.08.2011г. на Председателя на ДАБ е законосъобразно и жалбата на Х. А. Х. срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Х. А. Х., гражданин на И., [дата на раждане] **срещу решение № УП-391/01.08.2011г.** на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна

Бороджиева)